

N:o 114.

Af Herr **C. J. Petersson** i Eksebo: *Angående aflåtande af skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande rätt för delegare i socken- eller distriktsmagasin att besluta om dessas användning.*

Uti en vid sistlidet års riksdag inom Andra Kammaren väckt motion N:o 82 föreslog undertecknad på grund af i sagda motion anförda skäl, att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om upphäfvande af de lagstadganden, hvarigenom hinder läggas för delegare i sockne- eller distriktsmagasin att efter godtfinnande besluta om dess användande eller upplösning. Förslaget vann då hvarken vederbörande Utskotts eller Riksdagens bifall; men då de för det samma anförda skäl, enligt mitt förmenande, qvarstå ovederlagda, vågar jag ånyo för Riksdagen framlägga i hufvudsak samma förslag, till stöd för hvilket jag vill framhålla, förutom motiven till min här ofvan åberopade motion, äfven Kongl. Maj:ts nådiga bref till samtliga landshöfdingarne med projekt till socknemagasins inrättande, gifvet den 9 Februari 1757, af hvilket senare tydligen framgår att magasinssfonderna böra stå under delegarnes egen oinskränkta disposition.

Med hänvisning för öfrigt till de skäl, jag anført vid behandlingen i Andra Kammaren den 11 Mars sistlidet år af min här ofvan omnämnda motion, tager jag mig frihet föreslå,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller att lagstadgande, med upphäfvande af deremot stridande föreskrifter, måtte utfärdas, hvarigenom frihet lemnas delegare i sockne- eller distriktsmagasin att, der sådant ej af befintliga vilkor vid enskilda

donationer förhindras, efter eget godtfinnande besluta om dess användande eller upplösning.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1886.

C. J. Petersson

från Kalmar län.

N:o 115.

Af Herr **J. Eklund**: *Med förslag att, under förutsättning af Riksdagens bifall till de om åsättande af skyddstullar å lifsförnödenheter väckta motioner, af tillgängliga medel måtte afsättas en fond för pensionering af i riket födde obe-medlade personer, förnämligast kroppsarbetare.*

Att de närvarande tidsförhållandena af alla ekonomiskt producerande samhällsklasser ifrigt beklagas, såsom varande i hög grad ogynsamma för deras materiella utkomst och bestånd, är en känd sak.

Sjöfartens idkare klaga öfver att såväl ångbåtar, men synnerligast segelfartygen lida brist på lönande fraktfarter. Handeln visar sig till följd af affärslösheten och den tilltagande osäkerheten för dess spekulationer vara mindre vinstgifvande nu än förr. Industrien, som i många dess grenar lider af ett år efter år tilltagande intrång af utländsk konkurrens, påstås också vara mindre lönande nu än fordom. Men synnerligast är det fallet med vår modernäring, jordbruket, hvars utöfvare hafva, af flera samverkande orsaker, de fleste och ojäfaktigaste skälen för sina bekymmer öfver betrycket i följd af det allmänt kända sakförhållandet att vårt land nu står vidöppet för afbördandet af alla andra nationers